

Vastaajat: Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) ja Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 5.10.2017 antamallaan määräyksellä jättänyt ennakkoratkaisupyynnön tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 19.7.2017 – Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH v. EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

(Asia C-437/17)

(2017/C 382/34)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Obersten Gerichtshofs

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Vastaaja: EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEUT 45 artiklaa ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 492/2011/EU ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle (lomaoikeudesta annetun lain (Urlaubsgesetz, jäljempänä UrlG) 3 §:n 2 momentin 1 kohta, luettuna yhdessä 3 §:n 3 momentin ja 2 §:n 1 momentin kanssa), jonka mukaan työntekijällä, jolle on täyttynyt yhteensä 25 palvelusvuotta – muttei kuitenkaan saman itävaltalaisen työnantajan palveluksessa –, on oikeus ainoastaan viiden viikon vuosilomaan, kun taas työntekijällä, joka on työskennellyt 25 vuotta saman itävaltalaisen työnantajan palveluksessa, on oikeus kuuden viikon pituiseen vuosilomaan?

⁽¹⁾ Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 492/2011 (EUV L 2011, L 141, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský súd v Prešove (Slovakian tasavalta) on esittänyt 25.7.2017 – EOS KSI Slovensko, s.r.o. v. Ján Danko ja Margita Jalčová

(Asia C-448/17)

(2017/C 382/35)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Krajský súd v Prešove

Pääasian asianosaiset

Kantaja: EOS KSI Slovensko, s.r.o.

Vastaajat: Ján Danko ja Margita Jalčová

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko – kun otetaan huomioon tuomio Pohotovos¹ (C-470/12) ja unionin tuomioistuimen myös tuomionsa perustelujen 46 kohdassa ilmaisemat näkemykset – oikeussääntö ristiriidassa unionin oikeuden vastaavuusperiaatteen kanssa, kun sen mukaan tapauksessa, jossa lailla suojellut intressit ovat vastaavia ja on kyse kuluttajan oikeuksien suojaamisesta kohtuuttomilta sopimusehdoilta, ilman vastaajana olevan kuluttajan suostumusta ei sallita sitä, että oikeushenkilö, jonka toiminnan kohteena on kollektiivinen kuluttajien suojaaminen kohtuuttomilta sopimusehdoilta ja joka pyrkii direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan tavoitteeseen, sellaisena kuin se on otettu siviilikoodeksin 53a §:n 1 ja 3 momenttiin, osallistuu muuna osapuolena (väliintulijana) oikeudenkäyntiin sen alusta saakka ja käyttää kuluttajan eduksi tehokkaasti oikeussuoja- ja puolustautumiskeinoja tuomioistuimessa, jotta kyseisessä oikeudenkäynnissä suojeltaisiin kuluttajaa kohtuuttomilta sopimusehdoilta, vaikka joissain muissa tapauksissa muu osapuoli (väliintulija), joka osallistuu oikeudenkäyntiin vastaajan vaatimusten tukemiseksi ja jolla on intressi oikeudenkäynnin kohteena olevan aineellisen (varallisuus)oikeuden määrittelyyn, ei tarvitse lainkaan suostumusta vastaajalta, jota se tukee, osallistuakseen oikeudenkäyntiin sen alusta lähtien ja käyttääkseen tehokkaasti puolustautumis- ja oikeussuojakeinoja tuomioistuimessa vastaajan eduksi, mutta kuluttajansuojajärjestö tarvitsee tällaisen suostumuksen?
- 2) Kun otetaan huomioon myös unionin tuomioistuimen päätelmät tuomioissa C-26/13 ja C-96/14, onko direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdan ilmaisua ”laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi” tulkittava siten, että sopimusehto voidaan katsoa laaditun muulla tavoin kuin selkeästi ja ymmärrettävästi – sillä oikeudellisella seurauksella, että sen kohtuuttomuus tutkitaan [viran puolesta] tuomioistuimessa – myös siinä tapauksessa, että oikeudellinen seikka, josta siinä säädetään, on sellaisenaan monimutkainen, sen oikeudelliset seuraukset ovat keskivertokuluttajalle hankalasti ennustettavissa ja niiden ymmärtämiseksi edellytetään yleensä ammattimaista oikeusapua, jonka kustannukset ovat suhteettomat sen suorituksen arvoon, jonka kuluttaja saa sopimuksen perusteella?
- 3) Onko – siinä tapauksessa, että tuomioistuin päättää kuluttajan kanssa tehtyyn sopimukseen perustuvista oikeuksista, joihin on vedottu kuluttajaa vastaan tämän ollessa vastaajana, pelkästään kantajan lausumien perusteella antamalla maksamismääräyksen summaarisessa menettelyssä, eikä oikeudenkäynnissä sovelleta millään tavoin siviiliprosessikoodeksin 172 §:n 9 momentin säännöstä, jossa poissuljetaan maksamismääräyksen antaminen siinä tapauksessa, että kuluttajasopimuksessa on kohtuuttomia ehtoja – jäsenvaltion lainsäädäntö ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, koska siinä säädetään lyhyestä määräajasta, jonka kuluessa on esitettävä vastalause, ja koska voi olla mahdotonta löytää kuluttaja tai tämä voi olla passiivinen, eikä siten ole mahdollista, että kuluttajansuojajärjestö, jolla on asiavaltuus ja toimivalta tavoitella direktiivin 93/13/ETY 7 artiklan 1 kohdan mukaista päämäärää, sellaisena kuin kyseinen säännös on pantu täytäntöön siviilikoodeksin 53a §:n 1 ja 2 momentilla, käyttää tehokkaalla tavalla ilman kuluttajan suostumusta (ilman kuluttajan nimenomaista vastustusta) ainoaa mahdollisuutta suojella kuluttajaa eli vastustaa maksamismääräystä, jos tuomioistuin on laiminlyönyt siviiliprosessikoodeksin 172 §:n 9 momentin mukaisen velvoitteen?
- 4) Voidaanko vastattaessa toiseen ja kolmanteen kysymykseen pitää merkityksellisenä seikkana sitä, että kuluttajalle ei tunnusteta oikeusjärjestyksessä oikeutta pakolliseen oikeusapuun ja että hänen asiantuntemattomuutensa ilman häntä edustavaa oikeudenkäyntiavustajaa merkitsee huomattavaa vaaraa siitä, että hän ei havaitse sopimusehtojen kohtuuttomuutta eikä myöskään toimi siten, että kuluttajansuojajärjestön olisi mahdollista osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana hänen vaatimustensa tukemiseksi, vaikka sillä on asiavaltuus ja toimivalta tavoitella direktiivin 93/13/ETY 7 artiklan 1 kohdan mukaista päämäärää, sellaisena kuin kyseinen säännös on pantu täytäntöön siviilikoodeksin 53a §:n 1 ja 2 momentilla?
- 5) Onko tällainen maksamismääräyksen antamista koskevaan summaariseen menettelyyn liittyvä lainsäädäntö (siviiliprosessikoodeksin 172 §:n 1 momentti ja sitä seuraavat pykälät) ristiriidassa unionin oikeuden ja direktiivin 93/13/ETY 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tapauksen kaikkien olosuhteiden arvioinnin vaatimuksen kanssa, kun siinä sallitaan se, että 1) elinkeinonharjoittajalle tunnustetaan tuomion vaikutuksesta oikeus rahamääräiseen suoritukseen 2) summaarisessa menettelyssä 3) lainkäyttöelimen hallintoelimestä 4) pelkästään elinkeinonharjoittajan lausumien

perusteella ja siten 5) ilman näytön vastaanottamista tilanteessa, jossa 6) kuluttajaa ei edusta lainkäytön ammattilainen 7) eikä hänen puolustustaan voi ilman hänen suostumustaan hoitaa tehokkaasti kuluttajansuojajärjestö, jolla on asiavaltuus ja toimivalta tavoitella direktiivin 93/13/EY 7 artiklan 1 kohdan mukaista päämäärää, sellaisena kuin kyseinen säännös on pantu täytäntöön siviilikoodeksin 53a §:n 1 ja 2 momentilla?

(¹) EYVL 1993, L 95, 21.4.1993, s. 29.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 4.8.2017 – Funke Medien NRW GmbH v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-469/17)

(2017/C 382/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuimet

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Funke Medien NRW GmbH

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jättävätkö unionin oikeuden säännökset, jotka koskevat tekijöiden yksinoikeutta kappaleen valmistamiseen (direktiivin 2001/29/EY (¹) 2 artiklan a alakohta) ja teostensa välittämiseen yleisölle, teosten saattaminen yleisön saataviin mukaan lukien (direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohta), ja näitä oikeuksia koskevat poikkeukset ja rajoitukset (direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 2 ja 3 kohta) jäsenvaltioille kansallista liikkumavaraa?
- 2) Miten Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistetut perusoikeudet on otettava huomioon määritettäessä direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen, tekijöiden yksinoikeutta kappaleen valmistamiseen (direktiivin 2001/29/EY 2 kohdan a alakohta) ja teostensa välittämiseen yleisölle, teosten saattaminen yleisön saataviin mukaan lukien (direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohta), koskevien poikkeusten ja rajoitusten ulottuvuutta?
- 3) Voidaanko tiedonvälityksen vapauten (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklan 1 kohdan toinen virke) tai lehdistönvapauten (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklan 2 kohta) liittyvillä perusoikeuksilla perustella muita kuin direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia tai rajoituksia, jotka koskevat tekijöiden yksinoikeutta kappaleen valmistamiseen (direktiivin 2001/29/EY 2 kohdan a alakohta) ja teostensa välittämiseen yleisölle, teosten saattaminen yleisön saataviin mukaan lukien (direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohta)?

(¹) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EUVL 2001, L 167, s. 10).